

Protektorát očima dítěte aneb Život Jana Hály

scénář k rozhlasové reportáži

Vypracovaly: Fačkovcová Lucie, Gajdarská Maja, Králová Lucie, Petrovová Viktorie

Vedení týmu: Mgr. Kučerová Lenka

„Tatínek mi vozil takovéto figurky hliněné německých vojáků. Když jsem začal vnímat, jací jsou Němci zlí, tak jsem je naházel do velkého sudu s dešťovou vodou, co jsme měli pod okapem a všechny jsem tam utopil.“

Řekl Jan Hála- muž, který zažil tvrdou dobu protektorátu. Pan Hála se narodil 2.3.1937 v Praze, poté se rodina přestěhovala do Blatné. Maminka byla židovského původu, a tak často dostávala výzvy k transportu do koncentračního tábora.

Janova maminka pracovala jako dětská lékařka a její kolegové byli velice ochotní. Napsali jí do lékařské zprávy, že je vážně nemocná a transport by nepřežila. I když to bylo velice nebezpečné, maminku tím zachránili.

Tatínek pana Hály dostával výzvy k rozvodu se svou židovskou manželkou, na které ale nepřistoupil. Kvůli tomu byl převezzen do pracovního tábora. Pokusil se utéct, na druhý pokus se mu to naštěstí povedlo.

„A najednou se tam vynořil, někdo, ten můj dojem byl, že takový jako vyzábělý, nechci říct šašek. No prostě - byl to tatínek, já jsem rozpačitě šel domů a nic jsem neřekl mamince.“

Za války se ale neděly jen špatné věci. Ne všichni Němci s nacisty souhlasili. Pan Hála nám také vyprávěl o Němcích, kteří byli u nich ubytováni a respektovali tatínkovy nadávky na nacisty.

„K nám nakvartýrovali na jednu dobu na pár dní německé vojáky z Wehrmachtu. A jednou, když já jsem si tam hrál na písku, tak tatínek tam s nimi stál s maminkou, bavili se, maminka reprodukovala naprosto přesně a tatínek řekl neuvěřitelnou větu. No já bych tam na ten východ netáhl, to je riziko a on Stalin, to bude těžký oříšek“

Po nějaké době přišel Hálovým dopis, že ti vojáci u Stalingradu opravdu zemřeli.

Na konci války byla v Blatné ubytována americká vojska.

„Oni když přijížděli na těch svých tancích a obrněných vozech - nezapomenutelné. Házeli na všechny strany před Blatnou do příkopu žvýkačky, potom dokonce takové tuby s nějakým lepidlem si vzpomínám a takové různé věci nebo cigarety. Takže my jsme tam chodili a sbírali jsme to.“

Maminka byla jediná z židovské strany rodiny, která přežila. To se ale pan Hála dozvěděl až po válce.